

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/63/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414205276
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8414205276.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Dopravný podnik Bratislava, a. s., so sídlom Bratislava, Olejkárska 1, IČO: 00 492 736, zastúpenej JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom so sídlom Bratislava, Námestie Martina Benku 9-C1, proti žalovanému Q. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G., t.č. na neznámom mieste, zastúpenému opatrovníčkou JUDr. Luciou Rusiňákovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Kežmarok, o zaplatenie 50,70 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 4C/250/2014-26 zo dňa 29.09.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

Mení rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 eura a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 50,70 eura, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov odvolacieho konania vo výške 5,55 eura, do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

odôvodnenie:

Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 50,70 eur do 3 dní do právoplatnosti rozsudku, ďalej mu uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni na náhrade trov konania sumu 16,50 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a taktiež zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Kežmarok z 08.08.2014 č.k. 4Ro/231/2014-8.

Súd prvého stupňa vychádzal zo zistenia, že dôvodom žaloby súdu podanej 07.08.2014 bolo to, že žalovaný sa 15.03.2014 pri cestovaní na linke MHD č. 83 v Bratislave na výzvu revízora nepreukázal platným cestovným lístkom, preto žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie cestovného 0,70 eura a sumy 50 eur.

Súd prvého stupňa mal z vykonaných dôkazov za preukázané, že nárok žalobcu bol v celom rozsahu dôvodný; vec právne posúdil podľa § 760 Občianskeho zákonníka, podľa ustanovení § 12 ods. 2 písm. b), § 14 ods. 2, § 17 ods. 2 Zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave, podľa čl. 6 bod 2 a 3 Prepravného poriadku MHD v Bratislave a čl. 5 Tarify MHD v Bratislave.

Pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 1 a § 150 ods. 2 O.s.p. Uviedol s poukazom na závery vyplývajúce z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. 4MCdo/21/2009, že pri skúmaní účelných nákladov, ktoré žalobcovi s konaním vznikli, dospel k záveru, že jediným účelným nákladom bol súdny poplatok. Náklady spojené so zastupovaním advokátom nepovažoval za náklady účelne vynaložené na uplatnenie práva. Nespochybnil právo žalobcu na zastúpenie advokátom. Podľa súdu prvého stupňa, aj keď právo účastníka na zastúpenie advokátom a právo na náhradu trov konania sú právami, ktoré spolu úzko súvisia, nie sú právami nerozlučne spojenými. Náklady advokáta v prejednávanej veci považoval za neúčelné z toho dôvodu, že vo veci

sa jednalo o typovo veľmi jednoduchú vec po skutkovej aj právnej stránke. K uplatneniu takýchto nárokov dochádza vzorovou žalobou, v ktorej sa iba menia identifikačné údaje žalovanej strany, dátum jazdy, číslo dokladu o kontrole, výška dlhu a pod. Vyplňovanie takýchto žalôb je rutinnou činnosťou nevyžadujúcou odborné znalosti. Ide o typovo jednu z najjednoduchších vecí. Súd prvého stupňa uviedol, že k rovnakému záveru, k akému dospel aplikáciou § 142 ods. 1 O.s.p., možno dospieť aj aplikáciou § 150 ods. 2 O.s.p., neprimeranosťou nemožno rozumieť iba zjavný nepomer medzi výškou uplatnenej drobnej pohľadávky a výškou trov konania, ale aj vznik trov konania, ak vznik vo vzťahu k jednoduchosti sporu je ako taký neprimeraný. Za neprimerané trovy konania v obdobných veciach považuje akékoľvek trovy právneho zastúpenia v spore, v ktorých žalovaný v zásade nárok nepopiera a žalobcom tvrdený stav je nesporný. Poukázal taktiež na nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. sp. zn. I.ÚS 988/2012 z 25.07.2012.

V zákonom stanovenej lehote podal proti tomuto rozsudku, a to proti výroku, ktorým súd prvého stupňa rozhodoval o trovách konania, odvolanie žalobca, majúce za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa jeho názoru ustanovenie § 150 O.s.p. umožňuje súdu vo výnimočných prípadoch z dôvodov hodných osobitného zreteľa účastníkom, ktorí by inak mali právo na náhradu trov konania, túto náhradu úplne alebo z časti nepriznať. Pokiaľ súd prvého stupňa odôvodnil svoje rozhodnutie v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. je nepochybné, že vec je možné považovať za drobný spor. Neprimeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je však potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne. Zákon nedefinuje pojem „neprimerané“ z dôvodovej správy k O.s.p. týkajúcej sa úpravy ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že súd môže pristúpiť k zníženiu neprimeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v drobných veciach neprimerané v týchto konaniach, najmä trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako je samotná výška pohľadávky. Súd prvého stupňa sa však nezaoberal výškou vzájomného pomeru výšky trov konania, trov právneho zastúpenia a istiny. Žalovaný poukázal na to, že súd prvého stupňa priznal len trovy konania za zaplatený súdny poplatok. Zaplatenie súdneho poplatku je však obligatórnou povinnosťou žalobcu a preto nemožno podľa správneho úsudku a dobrej vôle znižovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku. Zo žiadneho ustanovenia, či už hmotných alebo procesných noriem, nevyplýva obmedzenie práva účastníka dať sa zastupovať v súdnom procese advokátom. Takéto zastúpenie nie je obmedzené ani v tzv. drobných sporoch. Je taktiež odporujúce dobrým mravom, aby žalovaný neznášal trovy procesne plne úspešného žalobcu, ktoré mu vznikli. Žalobca preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania zmenil tak, že uloží žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu za zaplatený súdny poplatok 16,50 eura a trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej pomoci vo výške 88,70 eura. Uplatnil si taktiež náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,03 eura.

Opatrovníčka ustanovená súdom žalovanému sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 O.s.p.) vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok v napadnutej časti v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 212 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, t.j. výroku o trovách konania je potrebné zmeniť (§ 220 O.s.p.).

Rozhodnutie o trovách konania je integrálnou súčasťou výsledku rozhodovacieho procesu, pričom základnou zásadou, ktorá sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania uplatňuje, je zásada úspechu vo veci vyjadrená v ustanovení § 142 O.s.p.

Ako správne uviedol aj súd prvého stupňa niet pochybností o tom, že žalobca mal právo dať sa zastúpiť advokátom, čo vyplýva z ustanovenia § 24 a § 25 Občianskeho súdneho poriadku. Z rozhodnutia vo veci samej vyplýva, že žalobca mal úspech v plnom rozsahu pri rozhodovaní o náhrade trov, ktoré mu s konaním vznikli, prichádzala preto do úvahy v prvom rade aplikácia ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p., t.j. neúspešný žalovaný mal by žalobcovi zaplatiť náhradu účelných trov, ktoré mu s konaním vznikli. Súd prvého stupňa za jedinú účelnú zložku náhrady trov konania považoval súdny poplatok, ostatné zložky náhrady trov, t.j. právneho zastúpenia, hodnotil ako zložku neúčelnú. S týmto názorom súdu prvého stupňa nie je možné súhlasiť. Zaplatenie súdneho poplatku je u toho účastníka konania, ktorý nie je, či už z vecných alebo z osobných dôvodov, od platenia súdneho poplatku oslobodený, zákonnou povinnosťou a predpokladom toho, aby súd mohol rozhodnúť o jeho návrhu. Nie je preto možné označiť túto zložku

trov konania za takú, účelnosť ktorej by bolo možné hodnotiť v pravom zmysle významu pojmu účelnosť. Účelnosť trov konania je namieste hodnotiť u ostatných zložiek trov účastníka, v konkrétnom prípade u trov právneho zastúpenia, náhradu ktorých žalobca uplatnil. Žalobca žiadal priznať náhradu za tri úkony právnej služby, a to prevzatie a prípravu zastúpenia, písomné podanie návrhu na súd a zaslanie pokusu o zmier. Účelným úkonom môže byť pokus o zmier nie len preto, že nejde o povinnosť, ktorá by mala predchádzať podaniu žaloby na súd, ale aj preto, že je vecou toho účastníka, ktorý sa rozhodne dať sa právne zastúpiť, či sa so zvoleným právnym zástupcom dohodne aj na činnosti spojenej s vypracovaním pokusu o zmier. Podľa odvolacieho súdu tak účelnými úkonmi právnej pomoci sú dva úkony, a to príprava a prevzatie zastúpenia, vrátane prvej porady s klientom a podanie žaloby na súd. Hodnota jedného úkonu právnej služby podľa § 10 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o zmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb bola 16,60 eura, k obidvom úkonom patrí režijný paušál po 8,04 eura a nakoľko právny zástupca žalobcu prisvedčil, že je platiteľom dane z pridanej hodnoty, k týmto úkonom je potrebné pripočítať aj 20% DPH.

V konkrétnom prípade predmetom konania bol nárok, ktorý spĺňal charakteristiku drobného sporu v zmysle ustanovenia § 200ea O.s.p. Pokiaľ súd prvého stupňa poukázal na ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p., že u trov konania v drobných sporoch môže súd náhradu nepriznať alebo znížiť, je možné s týmto názorom súhlasiť. Taktiež je možné súhlasiť s tým, že podanie žaloby v konkrétnom prípade predstavuje jednu z najjednoduchších vecí. Analyzovanie nároku, ktorý má byť uplatnený na súde a podanie žaloby nemôže predstavovať časovo náročný proces. Prichádza do úvahy zníženie náhrady trov konania titulom trov právneho zastúpenia na takú úroveň, aby výška tejto náhrady bola primeraná. Podľa názoru odvolacieho súdu kritériom primeranosti je výška uplatnenej pohľadávky, preto mal odvolací súd za primeranú výšku náhrady trov právneho zastúpenia výšku 50,70 eura, t.j. výšku nároku, ktorý žalobca uplatnil na súde.

Odvolací súd preto zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o náhrade trov konania a uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu zníženú náhradu trov konania účelne vynaložených na uplatnenie práva, to je za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 eura a náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 50,70 eura a zaplatenie náhrady trov v tejto výške uložil žalovanému v lehote a s miestom plnenia ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 2 v spojení s ustanovením § 142 ods. 2 O.s.p. Žalobca mal v odvolacom konaní úspech v rozsahu 63,87%, neúspech v rozsahu 36,13%, má preto nárok na náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon, a to podanie odvolania, v rozsahu 27,74%. Výšku tohto úkonu odvolací súd kvantifikoval v súlade s Vyhláškou č. 655/2004 Z.z. § 10 ods. 1 v spojení s ustanovením § 13a ods. 2 písm. b) a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vo výške 5,55 eura v lehote a s miestom plnenia ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.